

תת"ע 7077/01/15 - מדינת ישראל נגד ארזי אליאן

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 7077-01-15 מדינת ישראל נ' ארזי אליאן
תיק חיצוני: 90502297691

בפני	כבוד השופטת רות רז
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	ארזי אליאן ארזי אליאן

החלטה

לפני בקשה לעיון מחדש בהחלטה בבקשה לביטול פס"ד שניתן בהעדר.

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום מסוג הזמנה לדין לפיו הואשמה בעבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר, עבירה מיום 25.8.13.

בתאריך 5.5.15 נשפטה הנאשמת בהעדר בהסתמך על אישור מסירה שהיה סרוק אותו מועד בנט המשפט.

בתאריך 27.6.16 הוגשה בקשה לביטול פסה"ד שניתן בהעדר ובהחלטה שניתנה בתאריך 8.8.16 נדחתה הבקשה.

כעת מבקש ב"כ הנאשמת עיון חוזר בהחלטתי.

לטענת ב"כ הנאשמת אישור המסירה שנסרק במקור בנט המשפט לא היווה הזמנה כדין. מעיון במסמך אכן מדובר באישור מסירה החסר פרטים כגון, מועד הדיון בבית המשפט. אלא שבשלב מאוחר יותר צורף לתיק אישור מסירה אשר לטעמי עונה על דרישת החוק. אישור המסירה נושא את פרטי הנאשמת, מועד הדיון אליו הזמנה, מספר הדו"ח, תאריך ביצוע העבירה ומספר הרכב. על האישור חתומה דוורית בשם קטי שביקרה בביתה של הנאשמת ביום 12.2.15 וחתמה על האישור. אכן הדוורית לא סימנה על גבי הטופס במשבצת המתאימה כי איש לא נמצא בבית אך כל עוד לא הוכח אחרת נראה כי מדובר באי סימון מתוך טעות. על גבי אישור המסירה מצוין כי דבר הדואר לא נדרש.

לפיכך קמה חזקת מסירה לפי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי הקובעת כדלקמן :

עמוד 1

בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן.

על הנמען מוטלת החובה לסתור את החזקה והנאשמת לא עשתה כן.

מצאתי לאבחן את הפסיקה שהציג ב"כ הנאשמת מהתיק הנדון : בתת"ע 775-07-08 הדוור כלל לא חתם על אישור המסירה. בעפ"ת 47331-02-16 נאמר כי על אישור המסירה אין את פרטי הדוור. אמנם במקרה שבפני לא נרשם שמו המלא של הדוור אך איני סבורה כי יש בכך בלבד כדי לפגום בראיה. לו ביקש ב"כ הנאשמת לזמן את הדוור לצורך חקירתו על אופן ביצוע הזימון ולא היה מצליח לאתרו מחמת פרטים לא מלאים, היה מקום להתייחס לטענה זו. אך אין אלה פני הדברים.

באשר לטענת התיישנות לא מצאתי מקום להיזקק לטענה זו במסגרת ההליך של בקשה לביטול פס"ד שניתן בהעדר. הנאשמת לא התייצבה לדיון למרות שהוזמנה כחוק ולא טענה טיעוניה באותו שלב, אלא רק כעת בחלוף למעלה משנה ממועד מתן פסה"ד. זאת ועוד, על פי תשובת המאשימה נשלחה לנאשמת הודעה על ביצוע עבירה עוד בתאריך 9.9.13.

לפיכך אין לי אלא לחזור על החלטתי הקודמת.

ניתנה היום, י' אלול תשע"ו, 13 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.